

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DRI-X.054.25.2026
Warszawa, 11 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 19226

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 19226 Posła na Sejm RP Jacka Niedźwiedzkiego, w sprawie możliwości utworzenia Polsko-Litewskiej Transgranicznej Strefy Ekonomicznej jako instrumentu wspierania inwestycji, bezpieczeństwa gospodarczego oraz rozwoju pogranicza polsko-litewskiego, przedstawiam poniższe informacje.

Na wstępie pragnę poinformować, że współpraca gospodarcza Polski z Litwą ma charakter bieżący i jest systematycznie rozwijana - zarówno na poziomie rządowym, jak i poprzez działania instytucji wspierających przedsiębiorców. Polska należy do najważniejszych partnerów gospodarczych Litwy, a wartość wzajemnych obrotów handlowych sięga blisko 10 mld euro. Współpraca obejmuje również obszar inwestycji, energetyki, infrastruktury oraz nowych technologii.

Istotnym elementem tych relacji są regularne kontakty przedstawicieli obu państw oraz funkcjonujące mechanizmy współpracy, w tym Polsko-Litewska Komisja Międzyrządowa. Równolegle realizowane są strategiczne projekty infrastrukturalne, takie jak Via Baltica i Rail Baltica, które dodatkowo wzmacniają integrację gospodarczą obu państw i całego regionu.

Temat ustanowienia wspólnej, transgranicznej strefy ekonomicznej był podnoszony przez stronę litewską, m.in. przez Ministra Gospodarki i Innowacji Litwy Edvinasa Griksasa w czasie spotkania z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michałem Baranowskim. Jednocześnie na bieżąco prowadzone są analizy w zakresie możliwości wspierania rozwoju gospodarczego, w tym opartego na wzajemnych stosunkach dyplomatycznych pomiędzy Polską, a państwami sąsiednimi.

W ocenie Ministerstwa Rozwoju i Technologii, przy obecnym poziomie i dostępności instrumentów współpracy gospodarczej, nie ma obecnie potrzeby tworzenia dodatkowego, szczególnego mechanizmu w postaci Polsko-Litewskiej Transgranicznej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Obowiązujące rozwiązania oraz istniejące kanały współpracy zapewniają możliwość wspierania inwestycji i rozwijania relacji gospodarczych, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości podejmowania w przyszłości adekwatnych działań, jeżeli zmienią się uwarunkowania gospodarcze lub pojawią się nowe potrzeby. Jednocześnie trzeba mieć na uwadze obecny kontekst geopolityczny, w tym również potencjalne zagrożenia, związane z koncentracją przemysłu przy wschodniej granicy kraju.

Obecnie funkcjonujące regulacje prawne mają na celu zapewnienie zrównoważonego rozwoju kraju i przyciąganie inwestycji również w te miejsca, które były dotychczas

rzadziej wybierane przez inwestorów. Dotyczy to również terenów, które mogłyby być objęte potencjalną Polsko-Litewską Transgraniczną Strefą Ekonomiczną. Istotną rolę odgrywa w tym procesie Suwalska SSE, która jest pierwszym punktem kontaktu dla inwestorów z północno-wschodnich regionów Polski.

Jednocześnie w świetle obowiązujących przepisów Suwalska Specjalna Strefa Ekonomiczna nie ma obecnie podstawy prawnej do podjęcia działania w zakresie utworzenia Polsko-Litewskiej Transgranicznej Strefy Ekonomicznej. Kwestie te regulują przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. Art. 5 ust. 2 ustawy ogranicza możliwość udzielania wsparcia do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast art. 5 ust. 3 wiąże podział obszarów z administracyjnymi granicami polskich powiatów.

Polski organ nie może na podstawie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji udzielać wsparcia inwestycji zlokalizowanej na terytorium Litwy. Brak jest zarówno podstawy ustawowej, jak i kompetencji organu do stosowania tego instrumentu poza terytorium Polski. Podkreślić należy również, że Polska ustawa nie może ustanowić zwolnienia z litewskiego podatku dochodowego. Ewentualne wsparcie dotyczące inwestycji zlokalizowanej na Litwie musi wynikać z prawa litewskiego albo z odpowiednio skonstruowanego mechanizmu międzynarodowego, wdrożonego do krajowych porządków prawnych.

Regionalna pomoc inwestycyjna jest związana natomiast z obszarami kwalifikującymi się do pomocy określonymi w mapie pomocy regionalnej ustanawianej dla każdego państwa członkowskiego UE. Samo porozumienie Polski i Litwy nie wystarczyłoby do rozszerzenia polskiej ustawy na Litwę. Konieczne byłoby stworzenie odpowiedniego mechanizmu prawnego w obu państwach, a także zapewnienie jego zgodności z unijnym prawem pomocy publicznej.

Dopuszczalny jest natomiast model współpracy transgranicznej oparty na dwóch krajowych systemach wsparcia. W takim modelu inwestycje w Polsce korzystałyby z polskich instrumentów, a inwestycje na Litwie z litewskich instrumentów, przy czym oba państwa mogłyby skoordynować i zintensyfikować swoje działania.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii ma na celu tworzenie optymalnych warunków dla rozwoju gospodarczego kraju. Dotyczy to również kwestii współpracy międzynarodowej – w szczególności pomiędzy Polską a jej sąsiadami. Zasadnym jest wspieranie działań, które mają na celu wzmacnianie współpracy, w tym współpracy gospodarczej pomiędzy Polską a Litwą. Natomiast należy wskazać, że sama koncepcja powołania polsko-litewskiej grupy roboczej odpowiedzialnej za przygotowanie inicjatywy prawnej, gospodarczej i finansowej Polsko-Litewskiej Transgranicznej Strefy Ekonomicznej wymaga dodatkowych analiz.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii